

JODŁA (14) sb f

jodła (12), **jedla** (1), **jedl** (1); jedla Mymer¹; jedl BielKom.

o oraz a jasne; jedl(a) z tekstów nie oznaczających é; e prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg N jodła (5), jedla (1). ◇ G jodły (1). ◇ A jodłę (1), j(e)dl (1). ◇ I jodłą (2). ◇ V jodło (2). ◇ pl I jodłami (1).

Sł stp: jedl, jedla, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

bot. Drzewo iglaste z rodziny sosnowatych (Pinaceae); *Abies alba* Mill., *Abies pectinata* D. C. (Rost); *abies* Mymer¹, Mącz, Vulg, PolAnt, Cn; *ilex* Calep; *elate* Cn (14) : *Abies*, Thann. Jedla. Mymer¹ 20; Dám ná puřtynią Cedr/ y tharn/ y świerk/ y drzewo oliwne: Położę na puřczzey Iodłę/ y Wiąz/ y Bukłřpan pořpołu [ponam in deserto abietem, ulmum, et buxum] Leop Is 41/19, Ez 27/5, Zach 11/2; Mącz 1c; SienLek 251, Xxx2; Zořtáwiło się słowo hebreyskie że ie roznie przekłádáią/ inřzy cedřem inřzy sořną/ inřzy iodłą, álbo świerkiem. BudBib I 3v marg, Ex 25/5, Zach 11/2; iodłá boćianowi/ Sárnom góra mieřzkánié [abietes domos eius PolAnt Ps 103/17] řkáłá królikowi. KochPs 155; Sapineus – Ziodłiucziniöni. Calep 945a, 503a.

Przysłowie: Kozy řkaczą ná yedl pochyloną BielKom F5.

Cf **JEDLEC**, **JEDLINA**